

Trước tiên là Việt Nam trông đợi gì ở tình trạng lại?

Hội đồng dân chúng ở Hoa Kỳ

“Nếu con người là thiên thần thì chúng cần đến chính quyền,” những nhà cách mạng yêu nước của Hoa Kỳ Alexander Hamilton và James Madison từng viết trên tờ Federalist Papers. Và giờ đây, chính quyền Việt Nam phải lựa chọn một loại chính quyền mà mình muốn. Chúng có thiên thần nào sẵn đem đến cho chúng ta. Bên cạnh các gia đình Trung Quốc và Hoa Kỳ, Việt Nam đang vướng vào một hoàn cảnh không chắc chắn. Nó có thể chính thức trở thành một quốc gia láng giềng ở phía bắc – kẻ gây hấn chủ yếu với các tranh chấp lãnh thổ và khu vực biển Nam Hải – hoặc với Hoa Kỳ.

Người dân Việt Nam đã bị lừa dối thái độ của Trung Quốc trong khi chính quyền chúng ta đang vượt qua giai đoạn hòa bình với người láng giềng này. Nếu chính quyền đặt quyền lợi của mình lên chính trị, câu trả lời trở nên rõ ràng về nhu cầu của người dân, những thành phố trẻ con và cộng đồng.

Những nhu cầu quyền lợi này được đặt trên sự an bình lâu dài của nhân dân và đất nước, câu trả lời trở nên rõ ràng hơn một tí. Trước tiên là Việt Nam trông đợi gì ở tình trạng lại? và thứ hai là nó có thể làm gì để đất nước mình đạt được mục đích của mình? Là một người quan tâm theo dõi với quan hệ chặt chẽ với Việt Nam, tôi tin rằng bất kỳ quyền lợi nào cũng phải tính đến tình trạng lại tự do, hòa bình và thịnh vượng của người dân Việt Nam.

Vì thế, tôi tin rằng Việt Nam phải nhìn vào Hoa Kỳ để tìm sự trợ giúp và hỗ trợ khi cần đến tình trạng lại.

Thách thức bên trong

Tuy nhiên việc chính thức đón nhận Hoa Kỳ, có thể không dễ dàng hơn cho chính quyền mới ở Trung Quốc và Cộng sản Việt Nam với những nguyên nhân khác nhau.

Đối với Trung Quốc, mối quan tâm thì đơn giản và hợp lý: một Việt Nam thân Tây phương sẽ dễ dàng bị Bắc Kinh xem là không gì khác hơn là một vị trí của những hoạt động và quyền lợi của Hoa Kỳ tại Đông nam Á, một can thiệp vào sân sau của Trung Quốc. Sự gần gũi của Trung Quốc chắc chắn sẽ tạo ra những vấn đề thái độ của Hoa Kỳ trong thời Chiến tranh Lạnh khi Cuba đứng về phe của Liên Xô. Những chắc chắn rằng Trung Quốc sẽ không thể bỏ quan hệ ngoại giao với Việt Nam, bất kể Việt Nam làm bên nào đi nữa. Còn trong thời điểm này không phải là Trung Quốc mà là nó là một bên thân chính quyền Việt Nam.

Trong một quốc gia được đổi mới, chính quyền luôn muốn giữ nguyên tình trạng hiện tại. Chính sách kinh tế có thể thay đổi, những chính sách có lý do nào đó thay đổi và đó là những thay đổi. Tuy nhiên, nguyên tắc dân chủ không chỉ đơn giản yêu cầu thay đổi, nó đón nhận thay đổi. Nó cho phép người dân làm cho những lại của mình bằng cách bầu những ai mà họ tin rằng có khả năng đưa đi những tốt nhất cho quyền lợi của họ, và nó cũng tạo điều kiện cho việc bầu cử loại bỏ những chính trị gia không có khả năng hoặc thất bại trong việc này. Đối Việt Nam trở thành một quốc gia tốt đẹp tự do và thịnh vượng, nó phải thay đổi; và sự thay đổi này không thể xảy ra cho đến khi tình trạng hiện tại – một chính quyền được đổi mới quốc gia theo chủ thuyết của một vài người – bị loại bỏ.

Điều này có quá các đoạn? Đúng, thật sự như thế, nhưng nó chỉ là ý tưởng.

Tuy nhiên, các cách chính trị không cần phải các đoạn. Nó không cần phải xảy ra ngay lập tức (và nếu nó xảy ra ngay, những thay đổi như thế chắc chắn sẽ không lâu dài). Nhưng các cách cần phải xảy ra. Cho dù là tuôn trào, tháng trời hoặc năm trời, cần phải có kế hoạch cho sự thay đổi. Đáng tiếc là có những người không muốn thay đổi.

Đôi khi sự cấm quyền được đổi mới của Đảng Cộng sản Việt Nam, lòng mong muốn của người dân bầu tuôn trào những gì họ cần quan quyền lực chính quyền có trách nhiệm gì với ai ngoài mình. Đó cũng đơn

dân chủ hoặc chủ tịch chính quyền và những vấn đề nhân quyền có thể bị đi tù hoặc phải t& n một cách vô lý. Những i dân không làm chủ đ& c s& ph& n c& a mình, ít ra là trong môi tr& ng áp bức này. & ph& ng Tây, những t& ng& nh& “t& do” đ& c dùng nh& những sáo ng&. & những qu& gia nh& Việt Nam, những t& này mang ý nghĩa th& t s&.

Tuy nhiên, nếu không có một cuộc cách mạng, đ& i chính th& hi& n th& i chủ c chủ n là những i dân Việt Nam s& chủ ng bao gi& th& t s& h& ng đ& c t& do.

L& n n& a, không c& n ph& i đ& n m& c nh& th&, và có những lý do th& c t& n t& i sao nhà n& c nên cân nh& c vi& c thay đ& i. Trong khi một chính quyền đ& c đ& ng có l& i th& là có thể hành đ& ng hoặc ph& n & ng nhanh chóng vì nó không c& n tham v& n t& ng& i dân hoặc những đ& ng đ& i l& p, những nó l& i không có l& i th& khi ph& i thích & ng v& i những tình th& thay đ& i.

Trong khi những nhà lãnh đ& o trong một chính th& dân chủ có thể thu th& p và hành đ& ng đ& a trên s& c& v& n c& a nhi& u quan đ& m t& những chính ki& n khác nhau, những nhà lãnh đ& o đ& c đ& ng h& u nh& luôn b& ràng buộc b& i cái gi& i h& n v& s& khác bi& t bên trong t& chủ c c& a mình, t& t c& đ& u ph& i đi theo v& i cùng một t& t& ng. Th& t đ& dàng h& n khi tìm đ& c m& t s& đ& ng thu& n trong một nhà n& c đ& c đ& ng, những nó s& thi& u đi tính linh hoạt đ& chu& n b& cho vi& c thích & ng v& i những thách th& c khác nhau.

Nếu chính phủ Việt Nam th& t s& tin r& ng Trung Quốc là m& i đe dọa đ& i v& i an ninh qu& c gia – những v& mua bán vũ khí và nâng c& p k& thu& t qu& c phòng đ& ng nh& cho th& y đ& i u này là đúng – thì nó s& h& ng l& i t& vi& c tham v& n nhi& u ý t& ng khác bi& t h& n là hoạt đ& ng trong một nhóm c& v& n gi& i h& n có cùng suy nghĩ. Trong m& i cuộc xung đ& t, vi& c đ& đoán không bao gi& là một đ& i u t& t.

Những c& h& i

Dân chủ là quyền l& i cao nh& t c& a ng& i dân Việt Nam, và không ai có thể giúp đ& quá trình chuyển& n hoá c& a Việt Nam t& t h& n Hoa K&. Trong khi Hoa K& đã đ& a ra những b& o h& an ninh nào đ& y chủ ng l& i những đe dọa t& n& c ngoài, thay vì th& ngu& n kinh nghi& m đ& i dào v& vi& c gìn gi& dân chủ c& a Hoa K& là đ& i u Việt Nam nên tìm ki& m.

Hoa Kỳ cho phép thay đổi các nhu cầu khó khăn trong việc di cư khi cần thiết chính phủ dân chủ. Chúng ta chỉ cần nhìn vào hiện tại hiện lo ngại của Quốc hội Hoa Kỳ để thấy rằng dân chủ, dù rất tốt đẹp, cũng vô cùng xù xì. Có nhiều tiếng nói cùng một lúc, tất cả đều đòi hỏi được lắng nghe, và tất cả đều khẳng định là mình đúng, có thể trở thành vấn đề khi những tiếng nói này tự chỉ trích lẫn nhau, thậm chí làm nguy hại không chỉ đến tình hình lại của đất nước mà còn cuộc sống của người dân.

Nhưng Việt Nam có thể tránh được tất cả những điều này bằng cách xem Hoa Kỳ như là một hình mẫu để noi theo và những việc nên hoặc không nên làm. Chính phủ Hoa Kỳ cho thấy vô số những ví dụ về những thành công và thất bại của một chính quyền dân chủ. Rút ra từ những bài học này, Việt Nam có thể thiết lập một cách đúng đắn một hình thức dân chủ trong chính quyền và hiện pháp được trang bị để đối phó với những vấn đề này. Họ không cần phải bắt chước rập khuôn hình thức chính phủ của Hoa Kỳ; thay vì thế họ có thể dựa vào nó để phát triển. Đây là cơ hội để nắm lấy những điều ưu khuyết điểm để cải thiện và làm nó tốt đẹp hơn.

Bằng cách học hỏi những người đi trước, Việt Nam có được mọi lợi ích của việc thiết lập một nền dân chủ với những an toàn cần thiết, kiểm tra và cân bằng, và những điều khoản để tổ chức một chính phủ hiệu quả và có khả năng. Như câu nói của Thủ tướng Anh Winston Churchill từng nói, “Dân chủ là hình thức chính phủ tồi tệ nhất người ta từng nghĩ ra.”

Tuy nhiên, để những thay đổi này xảy ra, chính quyền hiện tại phải sẵn sàng và có thiện ý. Khi biên giới giữa các quốc gia ngày càng lu mờ trong thời đại Internet, người dân Việt Nam không còn bị cô lập khỏi những bè bạn trên toàn cầu. Họ đã thấy được những gì họ có và không có được, cũng như những sai sót và thất bại của chính phủ họ. Họ chỉ cần nhìn cuộc cách mạng Arab để thấy được những ảnh hưởng của những thế lực này.

Vô lâu dài, sẽ có thay đổi tại Việt Nam. Động Cơ sống có thể là một phần của thay đổi này, hoặc là nó sẽ bị bỏ rơi phía sau. Đã đến lúc giới lãnh đạo Việt Nam nắm lấy sự phản ánh của mình. Họ muốn sống trong đất nước của Việt Nam nào, và liệu họ có sẵn sàng để chịu những hi sinh cần thiết?